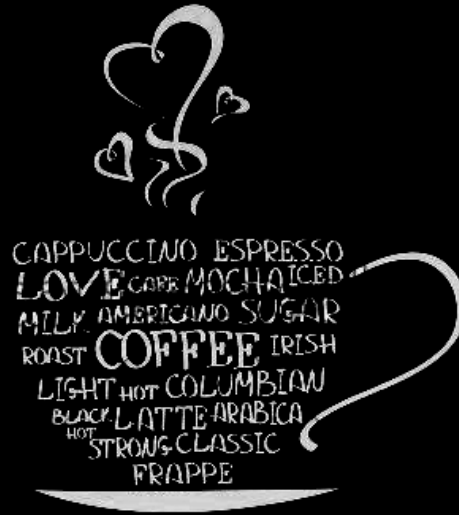

TÁCH CÀ PHÊ ĐẦU NGÀY

Sáng nay bên tách cà phê
Thấy hình bóng cũ thoáng về quanh đây
Nửa môi đắng vị những ngày
Nửa môi ngọt vị thắm đầy nhớ thương

Hương xưa tỏa những con đường
Bên lề phố cạn phủ hàng me bay
Gió nghiêng hôn sợi tóc dài
Tay nghiêng trĩu nặng bờ vai nghìn trùng

Chạnh lòng mắt bỗng rưng rưng
Thương cây trụ lá thương rừng bơ vơ
Thương con chim nhỏ tình cò
Về đây hát khúc ầu ơ... rất buồn!

Ngậm cà phê chút dư hương
Có người chắc cũng môi thường nhắc tên?
Hay là năm tháng đã quên
Có gì để nhớ những phiên muộn xa?

Xuân rồi mùa cũng đi qua
Nhìn nghiêng đáy tách chỉ là bóng nhau
Nhớ người uống cạn niềm đau
Thấy trong hư ảo một màu trăm năm...

nguyễn vĩnh long